

Undervisningsforløb:

Lokalhistoriske kildepakker – Indre by (Skoleliv)

Kildemateriale: Erindring nr. 222 – Sonja Bjerregård Christensen (periode: 1923-1947), 1995

Uddrag af Sonja Bjerregård Christensens erindring fra 1995. Her fortæller hun om sin skolegang i Larslejstrædes Skole, hvor den første skoledag virker meget overvældende på Sonja.

Find den samlede erindring her: <https://kbharkiv.dk/permalink/post/18-20427>

KØBENHAVNS
STADSARKIV

Skoleliv

Skolen.

Vi hørte til Larslejlstrædes Skole (der senere blev til Skolen ved Nørrevold). Jeg husker godt den første skoledag, hvor mor undtagelsesvis fulgte mig.

Ved synet af alle de råbende og puffende børn i gården, der stimlede sammen i lange rækker for at marchere op i klasseværelserne, blev jeg ganske overvældet og udstødte - så stor jeg var - et vræl efter min bortilende mor, som fik hende til nu nærmest at galopere hen ad strædet. Til undskyldning skal anføres, at jeg ikke var særlig vant til at omgås andre børn dengang - slet ikke "en masse" - jeg blev heller ikke sendt ned på gade eller i gård for at lege (det kom først senere) - ejheller i børnehave (asyl hed det) - hvilket nok har været for dyrt. Så det var virkelig et chok pludselig at stå her alene mellem lutter fremmede. Nå - andre end mig var jo i samme båd, og efterhånden fik en lærerinde også os ind på række - men det varede et stykke tid, før min angst for alt det nye forsvandt.

(16-17)

På den tid var piger og drenge adskilt, og at gå ind i drengegården i frikvartererne var utænkeligt - der lå nu også en bygning

De første år begyndte dagen med morgensang oppe i klasseværelset - en hyggelig start.

{ "Gud ske Tak og Lov,
vi saa dejligt sov" -

sang vi morgenfriske - og mange andre dejlige salmer.

Når det bankede på døren, og der trådte voksne ind, skulle vi stå ret ved pultene - og man hilste ikke på en voksen uden at neje pønt.

Jeg synes, vi havde mange gode lærere - i flere aldersgrupper, så der var naturligvis forskel på undervisningsmåden. Nogle af de ældre virkede ret originale - i dag ville vi vel kalde dem "typer" - og de mindes med moro, når vi samles.

(17-18)

Ligefrem korporlig afstraffelse erindrer jeg ikke - men der gaves jo andre metoder. En anden af de ældre lærerinder tog med neglene fat i det yderste, tynde hageskind og drejede godt rundt, hvis vi dummede os ved tavlen.

Vor ret hysteriske og lidt ondskabsfulde tysklærer strøede "O-taller" ud med rund hånd ved den mindste uro - det pyntede jo ikke - ejheller for mange anmærkninger - i protokol og karakterbog.

Modsat havde naturhistorielærerinden svært ved at sætte sig i respekt og blev faktisk mobbet af eleverne. Det var synd, for hun var et meget rart menneske - undervisningen gik det jo også ud over. Ved alt for megen larm tog hun en af synderne ved øreflippen og trak af med hende ned ad trappen mod den kvindelige skoleinspektørs kontor. Alle vidste, at så langt nåede de aldrig - en etage ned bad hun om en undskyldning og fik den beredvilligt - hvorpå turen gik op igen.